

Tare frumos mai e vara la buncici. Nu mă plictisesc o clipă. Curtea e plină de păsări și animale, de care îmi place să am grijă. Mașina pe care bunicul o are încă de pe când era Tânăr merge cum nu se poate mai bine, pentru că este bine îngrijită. Îmi place să o lustruiesc până lucește în soare.

Nici tractorașul nu este mai Tânăr, dar merge la fel de bine ca unul nou. Uneori, bunicul mă ia cu el la câmp, mă ia în brațe și mă lasă să țin volanul. Ce mândru mă simt în acele momente, doar că-mi pare rău că nu mă vede nimeni, sigur ar spune: ia te uită ce băiat mare, cum știe el să conducă tractorul.

- Mărgele am văzut noi – a îndrăznit să-i răspundă una din rațe.
Dar o gâscă cu mărgele la gât, sigur nu – a mai spus, și a început să râdă.

- Habar nu aveți ce e frumos – le-a spus gâsca, întorcându-le spa-tele. Urâtelor !

- Nu credeam că o voi auzi vreodată vorbind aşa urât. Ea, care era atât de politicoasă.

- Bună ziua, curcanule, dar încotro ai plecat?
- De când te interesează pe tine unde am eu treabă ?- a răspuns curcanul, morocănos. Se făcea că nu vede mărgelele de la gâtul gâștei.

- Ce spui de mărgelele mele ? – nu a mai rezistat ea să întrebe.
- Ce să spun? Nu spun nimic.
- Nu crezi că sunt mai frumoase decât ale tale?

Asta a fost marea greșeală a gâștei. A uitat că niciodată nu trebuie să te iei de mărgelele unui curcan dacă nu ai chef de fugă.

Să-l fi văzut s-a înroșit dintr-o dată și cum a început să-și umfle penele. Glu, glu, glu, făcea și se tot umfla. Dintr-o dată a luat-o la fugă către gâscă. Ea nu a mai stat pe gânduri, s-a strecurat printre picioarele unui mânz care păștea pe marginea drumului și a rupt-o la fugă către lac. Era singura ei scăpare, știa că curcanii nu știu să înnoate.

- Ei, ce zici de mărgelele mele? Acum sunt mult mai frumoasă decât tine, trebuie să recunoști. Vai de mine, dar puii ăia gri sunt ai tăi? Tare urâți mai sunt.

Gâsca nu aflase că la început aşa arată puii de lebădă, după care penele gri sunt înlocuite de minunate pene albe.

Lebăda i-a spus supărată:

- Ar trebui să-ți fie rușine. Dacă vrei să crezi că ești mai frumoasă ca mine, poți să crezi ce vrei, nu mă supăr. Laudă-te singură cât vrei.

Dar să vorbești aşa despre puii cuiva, ăsta e cel mai urât lucru pe care l-am auzit vreodată.

Spunând asta, lebăda i-a întors spatele, și-a adunat puii și a dispărut printre trestii.

